

RADA MIEJSKA

w Nysie
ul. Kolejowa 15
48-300 Nysa

**Uchwała Nr LI/759/14
Rady Miejskiej w Nysie
z dnia 30 października 2014 r.**

**w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę
na uchwałę Nr XIII/225/11 Rady Miejskiej w Nysie
z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany uchwały
Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r.
w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz.594, 645 i 1318, z 2014 r. poz. 379 i 1072) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183 i 543) Rada Miejska w Nysie uchwała, co następuje :

§ 1

Udzielić odpowiedzi na skargę z dnia 29 września 2014r., wniesioną w dniu 1 października 2014 r. za pośrednictwem Rady Miejskiej w Nysie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, na uchwałę Nr XIII/225/11 Rady Miejskiej w Nysie z dnia z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej - w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nysy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RZEWODNICZĄCY RADY

Feliks Kamienik

Załącznik do Uchwały LI/759/14
Rady Miejskiej w Nysie
z dnia 30 października 2014 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Opolu
ul. Kośnego 70
45-372 Opole**

Strona skarżąca :

Strona przeciwna : Gmina Nysa – Rada Miejska w Nysie
ul. Kolejowa 15
48-300 Nysa

**Odpowiedź na skargę
z dnia 29 września 2014 r. na uchwałę Nr XIII/225/11
Rady Miejskiej w Nysie z dnia z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany
uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r.
w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej.**

W odpowiedzi na skargę strona przeciwna wnosi o oddalenie skargi.

UZASADNIENIE

W dniu 1 października 2014 r. skarżąca za pośrednictwem Rady Miejskiej w Nysie wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu skargę (datowaną na dzień 29 września 2014 r.) na uchwałę Nr XIII/225/11 Rady Miejskiej w Nysie z dnia z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej.

Zaskarżona uchwała niewątpliwie należy do aktów prawa miejscowego, które mogą być zaskarżane do Sądu administracyjnego na podstawie ustaw ustrojowych, a zatem – w odniesieniu do uchwał organu stanowiącego gminy - na podstawie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594, ze zm.). Stosownie do powołanego przepisu, tj. art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, o którym mowa w cytowanym przepisie, jest warunkiem

skutecznego zaskarżenia do Sądu administracyjnego uchwały lub zarządzenia organu gminy.

W przedmiotowej sprawie od skarżącej, reprezentowanej przez radcę prawnego w dniu 21.08. 2014 r. wpłynęło do Rady Miejskiej w Nysie pismo - wezwanie (datowane na dzień 16.08.2014 r.) do usunięcia naruszenia prawa w związku z podjętą uchwałą Nr XIII/225/11 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej, w którym skarżąca wezwała Radę Miejską do usunięcia naruszenia prawa. W uzasadnieniu skierowanego do Rady Miejskiej w Nysie wezwania

wskazała, że podjęta uchwała narusza jej interes prawny, z uwagi na fakt, iż jest małżonką . Między małżonkami istnieje wspólność majątkowa małżeńska, wobec czego wszelkie czynności dotyczące majątku wspólnego odnoszą się bezpośrednio, i zgodnie z przepisami Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, do jej interesu prawnego. Dochody z działalności gospodarczej męża wchodziły w skład majątku wspólnego, a podniesienie stawek opłaty targowej doprowadziło do utraty przychodów i dochodów do majątku wspólnego.

Ponadto wskazała, że podjęta uchwała doprowadziła do drastycznego i nieuzasadnionego wzrostu opłaty targowej, podziału targowisk w Nysie ze względu na różne stawki opłaty targowej oraz nieprawidłowego przypisania stawki opłaty do powierzchni sprzedaży.

Wezwanie otrzymane w dniu 21.08.2014 r., do usunięcia naruszenia prawa w związku z podjętą uchwałą Nr XIII/225/11 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2011 r. zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej było rozpatrywane przez Radę Miejską w Nysie na sesji w dniu 29 września 2014 r.

Rada Miejska w Nysie uchwałą Nr L/745/14 z dnia 29 września 2014 r. postanowiła nie uwzględnić przedmiotowego wezwania do usunięcia naruszenia prawa. Przedmiotowa uchwała została wysłana na ręce pełnomocnika w dniu 09.10.2014 r.

Wnosząc o oddalenie skargi strona przeciwna podnosi, co następuje:

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Rada Miejska w Nysie w pierwszej kolejności wskazuje, iż stosownie do art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594, ze zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym obowiązek uwzględnienia skargi wnoszonej w trybie tego przepisu powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego przez uchwałę czy zarządzenie, którego skarga lub wezwanie dotyczy. Obowiązku takiego nie ma wówczas, gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienie skarżącego, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie uprawnienia, w którego ramach rada gminy przyznaje prawa i nakłada obowiązki na określone podmioty. Oznacza to zatem, że podstawą zaskarżenia w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest niezgodność z prawem

uchwały organu gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, która to niezgodność wywołuje negatywne następstwa w sferze prawnej skarżącego (zniesienie, ograniczenie, uniemożliwienie realizacji uprawnienia, naruszenie interesu prawnego).

W przedmiotowej sprawie nie sposób uznać, że uchwała Nr XIII/225/11 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej narusza obowiązujące przepisy prawa, a tym samym – przy uwzględnieniu przytoczonego wyżej ujęcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia – nie ma podstaw do uznania, że uchwała ta narusza interes prawny małżonki prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą

Podnieść bowiem należy, że uchwała ta została podjęta zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 849), czego potwierdzeniem jest fakt, iż nie została ona zakwestionowana przez organ nadzoru tj. Regionalną Izbę Obrachunkową w Opolu i ogłoszona została w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego w dniu 10 stycznia 2012 r. pod pozycją 31.

Podkreślić należy, iż zasadniczym celem uchwalenia przez Radę Miejską w Nysie podwyżki opłat targowych w „Śródmieściu Nysy” było ograniczenie prowadzenia handlu obwoźnego w centrum miasta oraz skierowanie tego handlu poza teren centrum miasta, w tym również, ale nie przede wszystkim na wyznaczony do tego celu teren Targowiska Miejskiego w Nysie. Wielokrotnie władze Nysy spotykały się z krytyką dotyczącą dopuszczenia handlu obwoźnego na głównych ulicach Śródmieścia objętego ścisłą ochroną konserwatorską. Wystawienie straganów, szczęk, namiotów, naczep itd. w Śródmieściu wpływało także negatywnie na estetykę miasta posiadającego w swym centrum wiele obiektów zabytkowych o unikalnej architekturze. Należy także zaznaczyć, że teren byłej zajezdni MZK przy ul. Wolności, na którym prowadził działalność gospodarczą jest „mikroskopijną” częścią Śródmieścia Nysy opisanego w uchwale w granicach ulic Bema, Asnyka, Łukasińskiego, Mariacka, Bohaterów Warszawy, Mostowa, Aleja Roosevelta, Armii Krajowej, na którym wprowadzono wyższą opłatę targową. Nowe stawki opłaty targowej dotyczą zatem całego terenu Śródmieścia Nysy i wielu podmiotów gospodarczych prowadzących na tym terenie handel obwoźny, a nie tylko . Nie można więc uznać, że doszło do dyskryminującego traktowania przedsiębiorców, którym udostępniał odpłatnie miejsca do handlu obwoźnego na dzierżawionym przez siebie w tym celu terenie byłej zajezdni MZK.

W związku z powyższym osoby handlujące na terenie udostępnionym im przez mogły przenieść swoją działalność ze Śródmieścia Nysy na Targowisko lub jakiegokolwiek inne tereny położone poza Śródmieściem, na których stawki opłaty targowych nie zostały podniesione.

Przepisy ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych nadają uprawnienie radzie gminy do różnicowania stawek opłaty targowej na jej terenie, czego dokonała Rada Miejska w Nysie w uchwale Nr XIII/225/11 z dnia 30 listopada 2011 r. Podjęcie tej uchwały nie stanowi w żaden sposób naruszenia zasad gospodarki wolnorynkowej, wolności gospodarczej oraz równego, niedyskryminującego traktowania przedsiębiorców podnoszonego w skardze.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Przykładowo w wyroku z dnia 28.04.2011 r. WSA w Gliwicach (sygn. akt. I SA/GI 1277/10) wskazano, iż w ujęciu art. 165 ust. 2 oraz art. 171 Konstytucji RP samodzielnosc jednostek samorządu terytorialnego podlega ochronie sądowej a ich działalność podlega nadzorowi z punktu widzenia legalności. Z kolei według art. 168 Konstytucji – jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Takim aktem prawnym uprawniającym jednostki samorządu terytorialnego do stanowienia prawa miejscowego w zakresie opłaty targowej jest ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 849).

Sąd wskazał także, że gmina ma konstytucyjnie i ustawowo zagwarantowane prawo do swobodnego ustalania wysokości przedmiotowej opłaty targowej na targowiskach – w granicach przewidzianych cytowanymi przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a jedyne ograniczenie jakie ustawodawca wprowadził zawiera się w art. 19 ust.1 lit.a i dotyczy narzuconego ustawą górnego limitu dziennej stawki kwotowej opłaty. Rada Miejska w Nysie w zaskarżonej uchwale nie przekroczyła tak ustalonego progu i uznać tym samym należy, że nie naruszyła norm art. 19 ust.1 lit. a ani art. 15 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, pozostając w ramach ustawowego upoważnienia do stanowienia prawa lokalnego w tym zakresie. Jednocześnie zaakcentować należy, iż w ocenie strony przeciwnej brak jest potrzeby określania w uchwale górnej granicy opłaty targowej sytuacji gdy granica ta wynika wprost z art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Inkasentom opłaty targowej znane są te przepisy, w związku z czym wbrew zarzutom skarżącej – opłata nigdy nie mogłaby być pobierana w wysokości wyższej niż określona ustawowo i nigdy tak pobierana nie była.

Sąd zwrócił uwagę, że przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie wprowadzają zakazu różnicowania stawek opłaty targowej w odniesieniu do różnych targowisk prowadzonych na terenie danej gminy (por. ostatnio NSA w wyroku z dnia 8 lutego 2011 r. sygn. akt II GSK 232/10, Centralna Baza Orzeczeń na stronie internetowej NSA, czy też wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23 marca 2011 r., sygn. akt III SAWr 927/10). Również w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 grudnia 2008 r., sygn. akt II FSK 1233/07 zwrócono uwagę, że w ramach granic wyznaczonych przez art. 15 oraz 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych gminy mają swobodę ustalania obciążeń i mogą realizować własną lokalną politykę. Dopuszczalne jest więc także różnicowanie obciążeń, aby zrealizować określone cele publiczne, np. architektoniczne.

W świetle wskazanego wyżej orzecznictwa uznać zatem należy, iż wbrew zarzutom skargi zaskarżana uchwała nie narusza przepisów art. 15 ust. 1 w zw. z art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tym bardziej w stopniu rażącym, jak również brak jest jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że przedmiotowa uchwała narusza przepisy Konstytucji RP. Kwestionowana uchwała nie narusza także art. 101 ustawy o samorządzie gminnym ani art. 2 ust. 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej, co zarzuca skarżąca bowiem przepisy te nie były podstawą podjęcia zaskarżonej uchwały, a przy tym strona przeciwna nie rozumie wywodów skargi w tym zakresie, skoro powołane przez skarżącego przepisy nie mają zastosowania do uregulowań zawartych w uchwale.

Na marginesie wskazać należy, iż niezrozumiałe są zarzuty skarżącej dotyczące braku uzasadnienia dla podjęcia zaskarżonej uchwały, które w jej ocenie winno być opublikowane w Dzienniku Wojewódzkim. Stanowisko iż Rada Miejska w Nysie nie może w chwili obecnej podnosić argumentów uzasadniających podjęcie zaskarżonej uchwały, ze względu na to, że jej zdaniem - z uwagi na brak ich publikacji w Dzienniku Urzędowym – nie stanowią one źródła prawa, jest pozbawione jakichkolwiek podstaw prawnych, bowiem żaden przepis

prawa nie ustanawia wymogu uzasadniania uchwał dotyczących stawek podatków i opłat lokalnych, a przy tym brak jest podstaw do przyjęcia, iż przytoczenie motywów, jakimi kierował się organ podejmując daną uchwałę, może mieć walor powszechnie obowiązujący.

Ponadto, w ocenie strony przeciwnej, przytoczone przez skarżącą orzecznictwo jest bądź nieaktualne, bądź nieadekwatne do sprawy niniejszej (np. uchwała RIO w Bydgoszczy z dnia 07.12.2009 r. nr XXIV/43/09, która dotyczy opłaty miejscowej, a nie targowej), co wynika z przytoczonego wyżej aktualnego orzecznictwa sądów administracyjnych, jak i wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2013 r. sygn. akt II FSK 1615/11, LEX nr 1336888, którego teza brzmi: „*Ustalenie stawek opłaty targowej, w różnej wysokości dla różnych targowisk w obrębie gminy, mieści się w granicach ustawowego upoważnienia dla rady gminy zawartego w art. 19 ust. 1 u.p.o.l. Przepis ten nie wprowadza zakazu różnicowania stawek opłaty targowej w odniesieniu do różnych targowisk prowadzonych na terenie danej gminy. Podkreśla się, że w ramach granic wyznaczonych przez art. 15 oraz art. 19 pkt 1 lit. a u.p.o.l. gminy mają swobodę ustalania obciążeń i mogą realizować własną, lokalną politykę. Dopuszczalne jest wobec tego różnicowanie obciążeń, aby zrealizować określone cele publiczne*”.

W ocenie strony przeciwnej bezzasadny jest także zarzut skarżącej zawarty w pkt IV skargi. Jak wskazał WSA w Łodzi w wyroku z dnia 10 stycznia 2014 r. (sygn. akt I SA/Łd 1027/13; LEX Nr 1417261) ustalenie stawek opłaty targowej, w różnej wysokości dla różnych form oferowania do sprzedaży (różne pojazdy i różna powierzchnia zajęta pod sprzedaż), mieści się w granicach ustawowego upoważnienia dla rady gminy zawartego w art. 19 pkt 1 u.p.o.l. W ocenie sądu ustalenie stawek opłaty targowej, w różnej wysokości dla różnych form oferowania do sprzedaży (różne pojazdy i różna powierzchnia zajęta pod sprzedaż), mieści się w granicach ustawowego upoważnienia dla rady gminy zawartego w art. 19 pkt 1 cytowanej ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. Przepis ten nie wprowadza zakazu różnicowania stawek opłaty targowej w omawianym zakresie. Należy przyjąć, że w ramach granic wyznaczonych przez art. 15 oraz art. 19 pkt 1 lit. a u.p.o.l. gminy mają swobodę ustalania obciążeń.

Niezależnie od powyższego w ocenie Rady Miejskiej w Nysie skarżąca nie posiada interesu prawnego w kwestionowaniu przedmiotowej uchwały, w rozumieniu art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594, ze zm.). Skarżąca nie prowadziła bowiem nigdy działalności gospodarczej na terenie nieruchomości, której dotyczą zmiany stawki opłaty targowej, a taką działalność prowadził jedynie jej mąż, a przy tym wskazać należy, iż nawet na wskazanym terenie nie prowadził działalności handlowej podlegającej opłacie targowej, a jedynie poddzierżawiał ten teren osobom, które zobowiązane były do wnoszenia tej opłaty. Tymczasem w świetle ugruntowanego orzecznictwa sądów administracyjnych przymiot strony w postępowaniu kwestionującym legalność uchwały z zakresu administracji publicznej kształtowany jest na innych zasadach, aniżeli w postępowaniu administracyjnym regulowanym przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, ze zm.) - legitymacja do wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa, a następnie skargi do sądu administracyjnego na akty, o których mowa w art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, przysługuje nie temu, kto ma w tym interes prawny, ale

temu czyj interes prawny został naruszony skarżonym rozstrzygnięciem. Naruszenie interesu prawnego wynikającego z konkretnej normy prawa materialnego kształtującej sytuację prawną skarżącego (wnoszącego wezwanie) musi mieć przy tym charakter bezpośredni, zindywidualizowany, obiektywny i realny. Uchwała (zarządzenie), czy też konkretne jej postanowienia, musi więc naruszać w sposób bezpośredni rzeczywiście istniejący w dacie podejmowania uchwały interes prawny strony skarżącej. W ocenie Rady Miejskiej w Nysie nie wykazała jednak naruszenia prawa mającego bezpośredni wpływ na jej własną, indywidualną sytuację prawną. Podnoszone przez nią okoliczności, takie jak istniejąca między nią a jej mężem wspólność majątkowa małżeńska, nie stanowią w ocenie Rady Miejskiej w Nysie wykazania interesu prawnego w kwestionowaniu uchwały, we wskazanym wyżej rozumieniu, ale co najwyżej mogą wskazywać na istnienie interesu faktycznego, który nie stwarza jednak legitymacji do skutecznego zaskarżenia uchwały w drodze jej zaskarżenia w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, że w niniejszej uchwale mamy do czynienia z naruszeniem interesu prawnego

o charakterze bezpośrednim. Skoro bowiem nie tylko ona, ale nawet jej mąż, z którym łączy ją wspólność majątkowa małżeńska, nie prowadzili nigdy działalności handlowej podlegającej opłacie targowej (poddzierzawiał jedynie teren, na którym taką działalność prowadziły inne osoby), to kwestionowana uchwała nie może naruszać w sposób bezpośredni ich interesu prawnego. Na marginesie wskazać należy, iż skarga została wniesiona po dwukrotnym odrzuceniu przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu skarg wnoszonych na przedmiotową uchwałę przez (sprawy sygn. akt I SA/Op 537/12 i sygn. akt I SA/Op 428/14), co sugeruje, że wniesione przez wezwanie jest jedynie kontynuacją czynionych przez jej męża bezskutecznych prób zmierzających do wyeliminowania z obrotu przedmiotowej uchwały i w istocie działaniem w jego interesie, a nie bezpośrednio w interesie własnym.

Nadto gdyby nawet przyjąć, iż istniejąca między małżonkami wspólność majątkowa małżeńska miałaby w tym wypadku stanowić legitymację do wnoszenia skargi na uchwałę, której stosowanie wpływa na majątek wspólny, to uznać należy, iż skarga na przedmiotową uchwałę wnoszona dwukrotnie przez jako czynność zmierzająca do zachowania tego majątku (art. 36 § 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy), wywarła bezpośredni skutek tak w odniesieniu do interesu prawnego

, jak i jego małżonki, tj. skarżącej. Innymi słowy, w ocenie strony przeciwnej, odrzucenie skarg wnoszonych przez, ze względu na to, że dotyczyły one majątku wspólnego, nie może stwarzać dla skarżącej legitymacji do ponownego wnoszenia tożsamej przedmiotowo skargi.

Przy uwzględnieniu wszystkich przytoczonych wyżej okoliczności i obowiązujących regulacji prawnych Rada Miejska w Nysie podnosi, że brak jest podstaw do uwzględnienia skargi wniesionej przez

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2014 r. za pośrednictwem Rady Miejskiej w Nysie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu (datowana na dzień 29 września 2014 r.) na uchwałę Nr XIII/225/11 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej nie wnosi nowych okoliczności, które nie byłyby przedmiotem analizy Rady Miejskiej przy rozpatrywaniu

wezwania do usunięcia naruszenia prawa złożonego wcześniej przez
stąd w pozostałym zakresie strona przeciwna podtrzymuje
argumentację zawartą w uzasadnieniu do uchwały Nr L/745/14 z dnia 29 września
2014 r.

Przy uwzględnieniu wszystkich przytoczonych wyżej okoliczności strona
przeciwna wnosi jak na wstępie.

W załączeniu:

- 1) skarga z dnia 29 września 2014 r. (wraz z kompletem załączników)
- 2) odpis odpowiedzi na skargę,
- 3) wezwanie do usunięcia naruszenia prawa z dnia 16 sierpnia 2014 r. złożone przez w dniu 21 sierpnia 2014 r.,
- 4) uchwała Nr L/745/14 Rady Miejskiej w Nysie w sprawie rozstrzygnięcia wniesionego przez wezwania do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Nr XIII/225/11 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej wraz z pismem nr AO.BR.0004.92.2014 z dnia 9 października 2014 r. wraz z dowodem jego doręczenia skarżącej,
- 5) uchwała Nr XIII/225/11 Rady Miejskiej w Nysie z dnia z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Poliks Komienik